

вающа сосъ носы непрестанно соленныя воды, излазеха тщателно вонь изъ долбокія пещеры за да видать Богиню.

Конецъ Четвершья Книги.

КНИГА ПЕТАЯ.

СОДЕРЖАНІЕ.

Телемахъ приказува, че стигнавъ на Критъ, научисе че Идомей Царь того Острова бѣше пожрель единороднаго сына своего за да исполни едно несмысленно обѣщаніе; че Критяни хотяще да отмстятъ кровь сына его, понудиха отца да остави землю ихъ; че Критъ оставъ безъ Царя, народъ Критскій се собира за да изберать другаго. Телемахъ казува че и онъ се смѣшалъ въ той соборъ; че придоби награжденіе заради нѣкаквы особыя нгры що изигра; и какъ истолкова оныя вопросы що остави Минось въ законную свою книгу; и какъ старцы судиі того острова, и весь народъ искаха да го направатъ Царя, като видѣха неговую мудрость.

Като се чудехме на това зрѣлице, почехме да согледуваме Критскія планины, кои едва могохеме да различимъ отъ облацы на небо и отъ морскія волны. Заеднаждъ видѣхме верхъ планины Иды, коя се превозноси надсичкія други планины островски, якоже единъ старъ Елень въ одну дубраву возноси стебловиты свои роги надъ главы малыхъ елень, кои му послѣдуватъ. Послѣ мало по мало гледахме подобре бреги того острова, кои се пока-